

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudcem Mgr. Martinem Králem v hlavním líčení konaném dne 14. 5. 2025 v trestní věci obžalované [REDACTED] **takto:**

Obžalovaná:

[REDACTED]
[REDACTED]

se uznává vinnou, že

v době od 1.1.2022 do 31.10.2022 na adrese [REDACTED], okres [REDACTED], v úmyslu získat peníze pro svoji potřebu, uzavřela se [REDACTED], narozenou [REDACTED], ústní dohody o zápůjčce finanční hotovosti, dle kterých přislíbila [REDACTED] zapůjčené peníze řádně vrátit do 31. 12. 2022, a poté co [REDACTED] tomuto jejímu slibu uvěřila, poskytla jí částku celkem 483.000 Kč, kterou si pro daný účel zčásti zapůjčila v době od ledna 2022 do října 2022 od peněžních institucí na základě smluv, jež uzavřela svým jménem ve dnech

- 5.1.2022 u [REDACTED], u které si zapůjčila částku 150.000 Kč z titulu Smlouvy o úvěru, registrační číslo smlouvy [REDACTED], kterou jí [REDACTED] předala v hotovosti,

- 5.1.2022 u [REDACTED], u které si zapůjčila částku 80.000 Kč z titulu Smlouvy o zápůjčce/spotřebitelském úvěru číslo [REDACTED], ze které jí částku 79.000 Kč [REDACTED]

poukázala bankovním převodem ze dne 7.1.2024 ze svého běžného účtu číslo [REDAKCE] vedeného u [REDAKCE], na její bankovní účet číslo [REDAKCE] vedený u [REDAKCE],

- 29.3.2022 u [REDAKCE], od které si zapůjčila částku 20.000 Kč z titulu smlouvy o poskytnutí úvěru číslo [REDAKCE], ze které jí částku 18.000 Kč [REDAKCE] poukázala bankovním převodem ze dne 29.6.2022 ze svého běžného účtu číslo [REDAKCE] vedeného u [REDAKCE] na její bankovní účet číslo [REDAKCE] vedený u [REDAKCE],

- 20.4.2022 u [REDAKCE], u které si zapůjčila částku 21.000 Kč, z titulu Smlouvy o zápůjčce/spotřebitelském úvěru číslo [REDAKCE], kterou jí [REDAKCE] předala v hotovosti,

- 20.10. 2022 u [REDAKCE], u které si zapůjčila částku 130.000 Kč z titulu smlouvy o úvěru Konsolidace a refinancování číslo [REDAKCE], ze které jí částku 110.000 Kč [REDAKCE] poukázala bankovním převodem ze dne 31.10.2022 ze svého běžného účtu číslo [REDAKCE] vedeného u [REDAKCE], na její bankovní účet číslo [REDAKCE] vedený u [REDAKCE],

a z části jí peníze poskytovala různými formami, a to do výše nejméně 85.000 Kč,

přičemž uvedené peníze od [REDAKCE] převzala s úmyslem jí je nikdy nevrátit, ač jí vrácení těchto peněz slibovala, kdy tento svůj úmysl následně [REDAKCE] sdělila s tím, že závazky u výše uvedených finančních institucí jsou jejími závazky, že se na jejich splácení nebude podílet, že jí nedluží žádné peníze, a tímto jednáním způsobila [REDAKCE], narozené [REDAKCE], škodu 483.000 Kč,

tedy

sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl, a způsobila tímto činem větší škodu,

čímž spáchala

přečin podvod podle § 209 odst. 1, 3 trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

za tento a za sbíhající se přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byla uznána vinnou trestním příkazem Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 64/2023-93 ze dne 31. 5. 2023, který nabyl právní moci dne 26 3. 2024,

podle § 209 odst. 3, § 43 odst. 2 tr. zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku **se zrušuje** výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Písku č.j. 2 T 64/2023-93, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná **povinna zaplatit** poškozené [REDAKCE], na náhradě škody částku 473 878 Kč s 15 % úrokem z prodlení ročně, jdoucím ode dne 1. 1. 2023 do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny soud zjistil a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jenž je podrobně popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Bylo tak prokázáno, že obžalovaná [REDAKCE] si od své dcery [REDAKCE] půjčila finanční hotovost v celkové výši 483 000 Kč, které se zavázala vrátit do konce roku 2022, kdy finanční prostředky poškozená [REDAKCE] získávala ze smluv o půjčkách, které získala, ať už z bankovních příp. nebankovních institucí. Finanční prostředky přislíbila obžalovaná vrátit z prodeje štěňat, přičemž ona sama neměla žádný pravidelný zdroj příjmů a k vrácení finančních prostředků nedošlo.
2. Hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalované, podle § 207 odst. 2 tr. řádu byla čtena její výpověď, kterou učinila v rámci přípravného řízení, kdy uvedla, že se žádného trestného činu nedopustila, peníze, které jí přišly na bankovní účet od [REDAKCE] byly splátkou dluhu, který u ní [REDAKCE] měla.
3. Svědkyně [REDAKCE] se ve své výpovědi podrobně vyjádřila, jakým způsobem došlo k jednotlivým finančním transakcím, kdy uvedla, že po ukončení školy nastoupila do zaměstnání, kdy byla domluvena s obžalovanou a jejím partnerem, že jim bude platit 5 000 Kč měsíčně jako nájem, což se změnilo v době, kdy si chtěli, obžalovaná a její partner zřídit chovnou stanici. Poškozená uvedla, že v tu dobu obžalovaná nepracovala, její partner měl nedoplačenou insolvenční a na poškozenou vytvořili nátlak, že pokud jim neposkytne finanční prostředky bude se muset ihned z bytu odstěhovat. Následně poškozená uzavřela smlouvu v komerční bance, kdy ji tam doprovázel partner obžalované, kterému předala finanční hotovost, kdy si půjčila částku 150 000 Kč. Ve své výpovědi se dále poškozená podrobně vyjádřila, jakým způsobem došlo k uzavírání dalších smluv, kdy získávala od nebankovních institucí různě vysoké částky, které posléze poskytovala obžalované. Svědkyně uvedla, že finanční prostředky takto poskytovala obžalované v podstatě pod nátlakem, kdy jí vyhrožovali zejména tím, že se bude muset vystěhovat z domu, začali jí takto například vyhazovat věci ze skříní a pod tímto tlakem poškozená si půjčovala různě vysoké finanční prostředky tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Svědkyně uvedla, že v průběhu roku 2022 měla obžalovaná dostat peníze z prodeje domu v [REDAKCE], její finanční situace jí umožňovala vrátit půjčené finanční prostředky, avšak žádné finanční prostředky jí nevrátila. V době, kdy si v průběhu roku 2022 půjčovali od poškozené peníze hovořili o tom, že tyto se vrátí z prodeje štěňat, kdy finanční prostředky, které od poškozené získávali, chtěli použít na rozjezd chovatelské stanice. Obžalovaná, podle výpovědi svědkyně, v průběhu roku 2022 nepracovala.
4. Svědek [REDAKCE], partner poškozené se vyjádřil, za jakých okolností se s ní seznámil. Uvedl, že byl přítomen u toho, když se sjednávaly některé půjčky, konkrétně byl přítomen, kdy poškozená sjednávala půjčku u [REDAKCE] za účasti svědkyně [REDAKCE],

kdy jednání se svědkyní [REDAKCE] se účastnila i obžalovaná a její partner [REDAKCE]. Dále byl přítomen u posledních z půjček, kdy se jednalo o konsolidaci u [REDAKCE], kdy potvrdil, že z části těchto peněz se kupovalo auto, tam je vezl, i v průběhu jízdy žádali o další peníze. Svědek potvrdil, že splácení peněz mělo proběhnout z prodeje štěnat, kdy obžalovaná tvrdila, že už mají zájemce v [REDAKCE], že štěnata svědek [REDAKCE] bude vozit do [REDAKCE]. Svědek dále uvedl, že poté, co se přestěhovali do [REDAKCE] u polských hranic, pomohl jim s rekonstrukcí jejich domu, za to mu nic nezaplatili. Svědek sám uvedl, že [REDAKCE] mu nabízel, že přes nějakou zakoupenou právnickou osobu budou dělat podvody s nějakými bonitami. Svědek uvedl, že ví o tom, že celková částka, kterou měla poškozená obžalované půjčit je 485 000 Kč. Uvedl, že byly nějaké menší částky v řádech kolem 20 000 Kč a dále i částky vyšší.

5. Svědkyně [REDAKCE], jako zástupkyně společnosti [REDAKCE] uvedla, že byla přítomna sjednávání jedné z půjček, obvykle jednání probíhá s člověkem, kterému je finanční hotovost půjčována, v tomto konkrétním případě, kdy smlouvu sjednávala poškozená, byl tomuto jednání přítomen i [REDAKCE], kdy svědkyně potvrdila, že jí to na místě přišlo tak, že poškozená je do celé transakce v podstatě dotlačena.
6. Jako listinné důkazy byly konstatovány zejména listiny týkající se uzavřených jednotlivých půjček, z nichž je patrné, jaké částky si poškozená zapůjčovala.
7. Jako listinný důkaz byl dále konstatován písemný přepis obsahu CD nosiče, kde je zachycen rozhovor mezi poškozenou a obžalovanou, kdy z jeho obsahu je patrné, že obžalovaná nemá v úmyslu poškozené peníze vrátit.
8. Jako listinné důkazy rovněž konstatoval soud listiny týkající se majetkových poměrů obžalované, zejména jsou zadokumentovány pohyby na účtu, jehož majitelem je obžalovaná, z nichž je patrné, jaké částky sociálních dávek byly obžalované vypláceny. Z listinných důkazů je rovněž patrné, že obžalovaná byla od 17. 5. 2022 do 2. 11. 2022 vedena jako uchazeč o zaměstnání, nebyly jí poskytovány žádné dávky hmotné nouze, byly jí poskytovány pouze dávky sociální podpory v částkách nepřesahujících 10 000 Kč v jednotlivých měsících počínaje květnem 2022.
9. Jako listinné důkazy byl rovněž konstatován materiál týkající se insolvenčního řízení [REDAKCE]. Je patrné, že obžalovaná [REDAKCE] poskytla na jeho insolvenční účet za dobu insolvenčního řízení celkem částku 454 700 Kč.
10. K osobě obžalované pak byly konstatovány opis rejstříku trestů, opis evidence přestupků, přičemž z opisu rejstříku trestů je patrné, že obžalovaná byla jednou soudně trestána a to pro přečin vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku ve věci Okresního soudu v Písku 2 T 64/2023 trestním příkazem ze dne 31. 5. 2023, který nabyl právní moci 23. 6. 2023. Tyto skutečnosti rovněž vyplývají i ze spisu Okresního soudu v Písku 2 T 64/2023.
11. Veškeré důkazy soud hodnotil jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech a za prokázaný považuje skutkový stav věci, jenž je popsán ve výroku tohoto rozhodnutí. Při jeho zjišťování soud vycházel zejména z výpovědi poškozené, která v průběhu trestního řízení události, týkající se půjčky částky v celkové výši 483 000 Kč obžalované [REDAKCE] [REDAKCE], popsala spontánně, přesvědčivě, události popsala do poměrně velkých detailů a i z jejího formálního přednesu soud nemá důvodu o věrohodnosti její výpovědi pochybovat. Její výpověď je, zejména pokud se týká okolnosti, sjednávání půjček potvrzována i listinnými důkazy v podobě smluv o půjčkách a úvěrech, které potvrzují, že

poškozená si zapůjčila částky tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. V souvislosti s tím soud zmiňuje, že obžalovaná v podstatě neměla důvodu pro vlastní potřebu si tak vysoké částky půjčovat, ona sama byla v té době zaměstnána, měla dostatečný příjem. Navíc svědkyně [REDAKCE], která byla přítomna sjednání jedné z půjček u společnosti [REDAKCE] sama uvedla, že u jednání byl přítomen i [REDAKCE], partner obžalované a měla pocit, že poškozená je do celého sjednávání půjčky jakoby tlačena. Výpověď poškozené pak potvrzuje ve své výpovědi i [REDAKCE], partner poškozené. Soud si je vědom blízkého vztahu tohoto svědka k poškozené, avšak i v jeho případě nemá důvodu soud o věrohodnosti jeho výpovědi pochybovat, neboť tato odpovídá i okolnostem, které byly zjištěny z jiných důkazů včetně listinných. Soud tak považuje za prokázané, že pod určitým nátlakem si poškozená vypůjčila od bankovních a nebankovních institucí poměrně vysoké částky, které předávala obžalované s příslibem, že tyto jí budou vráceny poté, co bude zahájena činnost jejich chovatelské stanice z prodeje štěňat. Pokud se týká majetkové situace obžalované, pak tato vyplývá z listinných důkazů, z nichž je patrné jaké dávky v průběhu roku 2022 obžalovaná pobírala, když bylo zjištěno, že tato nebyla zaměstnána. Majetkové poměry jejího partnera, svědka [REDAKCE] [REDAKCE] pak vyplývají m.j. i z části spisu, týkající se jeho insolvenčního řízení.

12. K právní kvalifikaci jednání obžalované soud uvádí, že tato spáchala přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, kterého se dopustí ten pachatel, který sebe obohatí tím, že uvede někoho v omyl a způsobí tímto činem větší škodu. V tomto konkrétním případě soud považuje za prokázané, že obžalovaná sebe obohatila o částku minimálně 483 000 Kč, kterou získala od poškozené, sebe tímto obohatila a způsobila na majetku poškozené větší škodu, tedy škodu převyšující 100 000 Kč (§138 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku. Uvedení v omyl poškozené soud spatřuje zejména v jednání obžalované, která přislíbila částku poškozené do určitého termínu vrátit, bylo to vázáno na narození štěňat a jejich následným prodejem, kdy takto měly být získány finanční prostředky, které by umožňovaly zapůjčené finanční prostředky poškozené vrátit, je pravdou, že obžalovaná určité kroky k založení chovatelské stanice učinila, avšak i přesto finanční hotovost poškozené nevrátila a nemá toto ani v úmyslu, jak vyplývá z přepisu telefonního hovoru, který byl konstatován jako listinný důkaz. Vázání vrácení finančních prostředků na nejistý výnos, který má být získán z prodeje štěňat, dle názoru soudu znamená, že obžalovaná musela být minimálně srozuměna s tím, že zapůjčené finanční prostředky nebude moci poškozené vrátit, neboť nebylo najisto dáno, že se štěňata narodí, kolik štěňat v chovatelské stanici bude a ani za jakou částku budou prodány. Za této situace soud tedy konstatuje, že minimálně ve formě nepřímého úmyslu musela být obžalovaná srozuměna s tím, že zapůjčené finanční prostředky nebude moci poškozené vrátit, když její finanční situace jí jiným způsobem neumožňovala svému závazku vrátit finanční prostředky dostát.
13. K ukládanému trestu soud uvádí, že za přečin podvodu podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku je možno uložit trest odnětí svobody v trvání 1 roku až 5 let, přičemž při rozhodování o konkrétním druhu a výměře trestu soud podle § 39 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost jednání obžalované, její osobní, rodinné a majetkové poměry, dosavadní způsob života a možnosti její nápravy, přičemž povahu a závažnost soud určoval s ohledem na význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou zavinění, pohnutkou, záměrem nebo cílem. V souvislosti s ukládaným trestem pak soud uvádí, že tento trest je ukládán jako trest souhrnný ve smyslu § 43 odst. 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaná se tohoto jednání dopustila dříve než jí byl doručen trestní příkaz ve věci ;Okresního soudu v Písku 2 T 64/2023-93. Trest je tak ukládán v sazbě za trest

nejpřísněji trestný čin nejprísněji trestný, což je přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku. S ohledem na zákonná hlediska tak jak jsou shora konstatována soud obžalované, s ohledem na výši způsobené škody, stanovil trest ve dvojnásobku spodní hranice zákonných možností, přičemž s přihlédnutím k tomu, že obžalovaná před tímto jednáním nebyla soudně trestána, je tento trest ukládán ještě jako trest podmíněný, avšak s delší zkušební dobou stanovenou při horní hranici zákonných možností, kdy tuto stanovil soud s ohledem zejména na výši způsobené škody. Vzhledem k tomu, že byl obžalované ukládán souhrnný trest ve smyslu ust. § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušil soud výrok o trestu trestního příkazu Okresního soudu v Písku 2 T 64/2023-93, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

14. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená [REDAKCE]. Vzhledem k tomu, že bylo prokázáno, že obžalovaná poškozené způsobila škodu ve výši 483 000 Kč, kdy od této částky byla odečtena částka, kterou obžalovaná poškozené zčásti vrátila, přičemž obžalovanou soud zavázal nahradit způsobenou škodu v této částce se zákonným 15% úrokem z prodlení jdoucím ode dne 1. 1. 2023 do zaplacení, neboť bylo přislíbeno vrátit půjčku do 31. 12. 2022 a dne 1. 1. 2023 se tak obžalovaná dostala do prodlení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojmí vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Je-li poškozený oprávněnou osobou dle § 2 odst. 4 zák. č. 59/2017 Sb. *o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí uložených v trestním řízení ve znění pozdějších předpisů*, má možnost žádat Ministerstvo spravedlnosti o uspokojení svého nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy

způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, a to ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí specifikovaného v § 8 odst. 1 citovaného zákona.

Písek 14. 5. 2025

Mgr. Martin Král
samosoudce